

Escàndol en el plató

El passat divendres dia 17, Canal 9 va superar qualsevol previsió. El programa 'Parle vostè, calle vostè', emès en hora de màxima audiència, va convertir el que es plantejava com un debat sobre la dona en un traspassament dels límits ètics.

Estàvem acostumats als *reality shows* de Nieves Herrero o Paco Lobatón, que sempre han lluitat pel trofeu del dolor en carn viva. És l'olor de la sang. Però la nit del divendres 17, Canal 9 ens va demostrar que hi ha un més enllà. És l'olor del fem pre-fabricat. Perquè al programa de debat *Parle vostè, calle vostè* de l'empresa andalusa Producciones 52 —una versió *gore* d'un espai anterior, *Carta blanca*— tot feia pudor a podrit, a recuinat. L'audiència, però, el va acompanyar. Va aconseguir-ne un 33%, mig milió d'espectadors.

En la taula dels convidats —on ningú no parlava català— hi havia, per part de les dones, l'activista feminista Lidia Falcón, la cantant Massiel i la *showgirl* anada a menys Bienvenida Pérez, que va ser famosa per traïr els secrets d'un alt representant del govern anglès. Per part dels homes, el viditor de Marbella Espartaco Santoni, el columnista d'*Abc* Carlos Dávila, l'humorista Manolo de Vega i el tertulià del programa radiofònic de Julia Otero Juan Adriansens. El tema de debat, plantejat d'entrada patèticament, era: "Les dones no arriben a més perquè no poden?". El resultat del programa va ser una desmesurada quantitat d'absurds (vegeu-ne uns quants a la pàg. 64) vessats per grotesques intervencions dels convidats i bona part del públic, convenientment abuiats pels responsables de l'espai televisiu, que donaven ales a les paraules més masculistes en detriment de qualsevol exposició seriosa. Josep Ramon Lluch, que feia el paper de moderador —és un dir— en aquesta representació de feres on tot era tan hiperbòlic que és impossible

RAFA GIL

que no es tinguera previst, posava cara de circumstàncies i era devorat per la fira de monstres que l'envoltava. Va expulsar un individu del públic, un tal John Arias, que va dir que les dones no tenien ànima i que va convidar Bienvenida Pérez a ensenyar els pits, i va veure com Lidia Falcón abandonava el plató escandalitzada per un horror cavernícola. En declaracions a *EL TEMPS*, la històrica feminista va definir la seua experiència al programa d'"atroç": "la manipulació fou absoluta, solament donaren la paraula a qui els interessava. Enfocaven només el convidat que deia bestieses i creava conflicte, cas de Juan Adriansens o Espartaco Santoni. I això ho sé perquè no deixava de controlar el monitor. El moderador ignorava les opinions que no creaven escàndol". Falcón va més enllà: "vaig ser testimoni de com emborratxaven Bienvenida Pérez, a qui no deixaven d'omplir-li el got de vi bon punt se l'a-

cabava, malgrat que anava embriagant-se. Cada vegada que jo intentava parlar de dones maltractades o donava estadístiques em tallaven, i passaven directament als convidats masculistes. La tensió en l'estudi era increïble, i el regidor no em volia deixar anar perquè deia que jo era necessària per mantenir el nervi del programa". Aquest setmanari no ha pogut contactar amb Bienvenida Pérez, tot i intentar-ho diverses vegades.

Rècord en vulneracions. El programa té un altre rècord en una televisió pagada pel contribuent: haver vulnerat totes les normes ètiques escrites que poden afectar-lo. Passa per damunt dels principis generals de la Llei de Creació de Radiotelevisió valenciana (RTVV) —protecció del valencià, evitar conductes atemptatòries contra la igualtat d'homes i dones, respecte al pluralisme social—, per damunt de la Constitució —l'article 14 par-

Bienvenida Pérez va formar part d'un espectacle lamentable a 'Parle vostè, calle vostè'. Un membre del públic li va demanar a crits que ensenyara els pits.

Les frases inoblidables de 'Parle vostè, calle vostè'

—“Les dones són uns genitals units a un cos que només serveix per a gastar diners.”

(Un jove del públic)

—“Si la meua dona vol llibertat, li faig la cuina més gran.”

(Un home del públic)

—“La dona té l'obligació, perquè per això ha vingut al món, de parir.”

(Espartaco Santoni)

—“Les feministes no entren dins de l'evolució.”

(Un jove del públic)

—“Estic orgullós de ser home i m'horroritzaria ser dona.”

(Juan Adriansens)

—“Les dones no tenen ànima ni dret a l'orgasme. La meua mare i la meua germana sí, però les feministes són éssers alienats que s'arrosseguen pel món.”

(John Arias, jove d'Alacant que forma part del públic)

—“Ets un ignorant!”

(Bienvenida Pérez a John Arias)

—“Tu calla i ensenya les mamelles d'una vegada!”

(John Arias a Bienvenida Pérez)

—“Potser el jove no volia ofendre, sinó que ha expressat una idea inadeguadament.”

(Espartaco Santoni referint-se a John Arias)

—“Jo supere aquesta gentola! A mi, si un ministre m'insulta, jo el destruesc!”

(Bienvenida Pérez)

—“Un avió s'estavella en un lloc perdut. Només se'n salven una alemanya, una francesa i un espanyol. Decideixen menjar-se trossos dels seus cossos per poder sobreviure. L'alemanya es talla un braç i prepara *codillo* a la alemana. Una setmana després, li toca a la francesa, i aquesta es talla les mans i prepara manetes de porc. Set dies més tard, quan

arriba el torn de l'espanyol, aquest s'abaixa els pantalons. Elles admirades, diuen: oh, que bo, *rabo de toro* hispànic. I ell, fregant-se el penis, contesta: d'això res, un gotet de llet per a cadascuna i a dormir!”

(Resum d'un acudit de Manolo de Vega exposat durant la confrontació)

—“La majoria de les dones no tenen ni idea de conduir. Probablement per algun gen.”

(Un jove del públic)

—“L'home és com el pollastre, que pot picar fora però ha de tornar a dormir al corral.”

(Espartaco Santoni)

—“La dona no es lliura més que l'home en el sexe. L'home ha de tenir el penis en erecció i s'ha d'escórrer. La dona pot fingir l'orgasme.”

(Juan Adriansens)

—“Però no hi ha una guitarra que sone mal si se la sap tocar.”

(Massiel a Adriansens, referint-se a la dona i l'acte sexual)

—“Hi ha molts homes que no saben tocar bé la guitarra.”

(Juan Adriansens a Massiel)

—“Per això cal buscar un bon *to-caor* fora de casa de tant en tant.”

(Massiel a Adriansens)

—“L'home és polígam per la seua informació genètica.”

(Un jove del públic)

—“L'home és infinitament millor que la dona en el camp intel·lectual. La dona no està capacitada per al pensament abstracte. En canvi és més bondadosa, sensible i sacrificada. No hem de mesurar-ho tot per la intel·ligència.”

(Juan Adriansens)

—“Citant José Antonio Primo de Rivera, vull dir que la dona s'ha d'estar en el seu pedestal d'esposa, mare i filla.”

(Manolo de Vega)

la del respecte a la igualtat de sexes— i per damunt del programa de govern del PP respecte a Canal 9 —l'apartat 3 del punt 5 indica que en els programes de debat s'evitarà el sensacionalisme i que els convidats formaran part de la societat valenciana, el contrari del que va passar en aquest programa. També menysté l'actual pla del consell d'administració de RTVV—que diu que Canal 9 respondrà als interessos socioculturals dels diversos sectors de la població, incloent-hi les dones— i la recomanació del Consell de la Unió Europea que aconsella als mitjans que oferisquen una visió realista de la dona dins de la societat.

Les reaccions han estat raonablement intenses. Esquerra Unida (EU) ha demanat la compareixença a les Corts Valencianes del director de Canal 9, Jesús Sánchez Carrascosa, per explicar aquest número i exigeix també la seua dimissió. El PSOE enviarà a Amnistia Internacional, al Parlament Europeu i a la Direcció de la Dona de la Unió Europea un informe sobre la discriminació de la dona en distints àmbits des de l'arribada del PP al govern autonòmic. Els seus socis d'Unió Valenciana (UV), que presideixen el consell d'administració en la persona de Leonardo Ramón, no consideren justificable la humiliació del divendres per les taxes d'audiència i advoquen per retirar el programa d'antena. El PP, per la seua banda, en boca de la directora general de la Dona, Ester Fonfría, eludeix responsabilitats, tot i reconèixer que “*Parle vostè, calle vostè* se'ls va anar de les mans. No obstant això, la diputada popular Susana Camarero insistia a dir que el tractament que la dona rep a Canal 9 és “l'ídoni.”

Miquel Vidal, director de la productora (que pertany a Àngel Moreno, ex-periodista de *Marca* i casat amb Nieves Herrero) ha evitat parlar amb aquest setmanari, com també Àngel Moreno. Vidal, en exigües declaracions a altres mitjans, ha explicat que “es vol matar el missatger”. És a dir, que tot havia estat un encàrrec de Jesús Sánchez Carrascosa. Un home ambició que ha aconseguit de manera

freda liderar les quotes de pantalla.

Julio Insa com a símptoma.

L'etapa de Vicent Tamarit i Juan José Bayona al capdavant, respectivament, de Canal 9 i de RTVV (la primera etapa televisiva del PP autonòmic) va estar marcada per continus fracassos d'audiència, un creixement del dèficit de la casa i una predisposició envers la producció pròpia (excepte en certs casos d'escandalós amiguisme, com la contractació per 53 milions de pessetes del desastrós programa *Megacine* a la productora del cunyat de Vicent Tamarit). Programes com *Fem un pacte*, de Joan Monleón, costaven quatre milions de pessetes cada dia. L'audiència mai no va superar el 15%. De fet, el final de l'etapa Bayona, la mitjana de quota de pantalla era d'un 13% o un 14%, la més baixa de la història de la corporació audiovisual. A l'abril de l'any passat, Carrascosa s'instal·la en la direcció de Canal 9, encara amb Bayona —enemic seu— com a superior, que prompte deixaria el lloc en mans de l'actual director general, José Vicente Villacaesusa. Es troba amb un dèficit que s'acosta a poc a poc als 3.000 milions de pessetes, cosa que no mai ha semblat preocupar-li. Comença a moure's en la televisió canviant l'organigrama i situant homes de confiança (entre ells Francisco Aura i Vicente Andreu, per a qui es va crear el càrrec de sots-director, i que després estigueren implicats en un escàndol sobre comissions en la gestió de retransmissions de corregudes de bous) i fa contactes per al seu projecte personal, la televisió privada per cable Valencia Te Ve.

El director es decideix a apostar fort creant una caricatura de programa esportiu anomenat *Amunt València*, que es desconnecta per a Alacant, on s'emet una versió anomenada *Macho Hércules*. Aquesta última està presentada per un habitual de la casa, Paco Nadal, però el primer és conduït per Julio Insa, periodista esportiu radiofònic d'Onda Cero que destaca per les seues brofegades. El programa està a l'altura: no solament és un caos tècnicament per culpa de les

desconnexions, sinó que s'assembla més a un programa mig eròtic de Benny Hill que a un d'esportiu. Es denuncien proves vexatòries a les aspirants a hostessa del programa i el resultat en antena és denigrant, amb uns continus plans en picat als pectorals de les ajudants d'Insa. Aquest, molest per les crítiques, insulta els treballadors de la casa i a la diputada d'EU Glòria Marcos, que qualifica de "fartona dels collons".

És la primera demostració que l'ètica no és obstacle per al director a l'hora de captar audiència. Però el programa és una ruïna també pel que fa a la quota de pantalla. Aviat, Carrascosa, a qui les emissions en valencià no li han importat mínimament, decideix reduir el nostre idioma a la mínima expressió i fins i tot arriba a comptabilitzar el programa eròtic *Penthouse*

**Lidia Falcón:
"Vaig veure com emborratxaven Bienvenida Pérez, no paraven d'omplir-li el got de vi quan se l'acabava."**

(que és mut) com a espai en valencià. Posa en marxa un concurs anomenat *A 100.000 per hora* que reparteix diverses vegades al dia eixa quantitat de pessetes entre els qui truquen a l'emissora. Així, gasta 280 milions de pessetes en dos mesos, xifra que incrementa el dèficit però no l'audiència.

Carrascosa no deixa d'usar fórmules rànries en programes com *De Orihuela a la fama*, presentat per Manolo Escobar. Però l'audiència només arriba en la versió pneumàtica del clàssic *karaoke* anomenat *Canta, canta*, presentat per l'antiga xica *Un, dos, tres* María Abradelo, que arriba a atorgar-li un 28% de quota de pantalla. Com a premi, ofereix la gala de

Reis del 97 a la productora World Artist, del nuvi de la *vedette*, amb Abradelo i Ximo Rovira (a qui obligaren a parlar en castellà) de presentadors.

El món de les productores s'obre finalment en flor per a Carrascosa. Cansat de fracassos de producció pròpia com *El dia D*, un *reality show* en estat pur que durà una setmana en emissió, s'acosta a empreses amigues amb fórmules ja pensades, moltes interrelacionades amb el seu projecte de Valencia Te Ve. Entre ells, l'empresa Phytoma, propietat de Gonzalo Iranzo i Arturo Blanch, família aquest últim de María Consuelo Reyna, directora del diari *Las Provincias* i esposa de Carrascosa, socis tots en Valencia Te Ve. També Trivisión, SL, de Paco Grau, qui va realitzar algunes campanyes electorals del PP, i Astel Producciones, de Vicente Andreu i Francisco Aura, ja fora de Canal 9 i directament relacionats amb Valencia Te ve. El programa de què s'encarreguen aquests últims és l'espai infantil *Babalà*. A aquest respecte, els membres del PSOE del consell d'administració de RTVV denuncien que la publicitat del programa s'ha atorgat a l'empresa Mediterrànea de Medios, de la qual és soci Arturo Blanch. Aquesta recerca d'èxits fora de la casa i arrasant qualsevol tipus de consideració, ha empenyat Carrascosa directament a buscar una fórmula segura: crear la versió pròpia del programa que més èxits va reportar Canal 9 en l'època del PSOE: *Carta Blanca*.

El pare Apeles (enmig de la foto) és un personatge desconcertant especialista a iniciar polèmiques televisives farcides de patetisme. Gràcies als seus espectacles en programes de debat, està fent-se d'or.

RAFA GIL

Josep Ramon Lluich és presentador de 'Parle vostè, calle vostè'.
A diferència d'anteriors programes, en aquest espai les seues funcions es limiten a les de presentador. El jove del seu costat és John Arias, que creu que les dones no tenen ànima ni dret a l'orgasme.

Una productora de confiança.

Sánchez Carrascosa va contactar amb Producciones 52, casa amb fama d'eficient i ajustada en els pressupostos, que ja havia tingut dos èxits a Canal 9 (*Simplement viure* i *Te'n recordes?*) i que distribueix els seus programes per totes les cadenes autonòmiques. Entre altres activitats, compatibilitza *Parle vostè, calle vostè* amb l'espai de testimonis a Canal Sur *Por qué?*, on és habitual trobar-se els mateixos convidats que al programa valencià. La idea era prendre la medulla de *Carta Blanca* (debat-espectacle on el motor eren les desmesurades intervencions del públic) però esprement-la. Agafar el mateix presentador, part de l'equip i els temes que més èxits tingueren en anteriors etapes, però carregats de bombo. Explotar al màxim la forma i la morbositat, i deixar de banda el contingut.

Paradoxalment, en la primera etapa del PP, quan encara s'emetia *Carta Blanca*, es va apuntar a l'empresa d'aquell programa, Pirtel, del veterà productor andorrà Ramon Fusté, la necessitat de canviar el moderador, Josep Ramon Lluich. Estava marcat per l'etapa socialista i tenia fama de catalanista. Amàlia Garrigós el va substituir, els continguts –tot i no deixar de ser banals– varen ser menys estentoris i va anar perdent audiència fins desaparèixer.

La idea de *Carta Blanca* havia sorgit d'un primer programa on participava Fusté, *La vida en un xip*, on el protagonista era Joaquim Maria Puyal. Segons Fusté, que

ara té a TV3 el programa *Surti com surti*, “amb *Carta Blanca* les televisions privades ja estaven en eclosió i es desenvoluparen ràpidament. Havíem de competir-hi. El públic, l'espectacle, era totalment el protagonista, i el presentador feia el que podia. De vegades, *Carta Blanca* semblava un circ, però no ho preteníem. A *La vida en un xip*, la lluita per l'audiència no existia, no es buscava, i el protagonisme requeria en la capacitat de comunicació de Puyal”. *Carta Blanca* va descobrir caricaturescs personatges com el pare Apeles, un suposat sacerdot que s'ha fet famós per les seues intervencions en el programa, sempre mancades d'educació. El pare Apeles cobrava ja fa uns anys al voltant de 150.000 pessetes per la seua

**Ramon Fusté, productor de 'Carta Blanca':
"Si un dia em plantege mesures contra 'Parle vostè, calle vostè', hi tindrè dret."**

presència al debat, que després es rendibilitzava fent-li la ronda per altres programes que la productora tenia als diversos canals autonòmics. Un dels caixets més alts que es varen arribar a pagar en *Carta Blanca* –dins dels pressupostos de la televisió pública, però gestionat per la productora– va ser a Antonia dell'Atte, ex-esposa del buscavides conegut com comte Lecquio, que arribà a cobrar prop de 700.000 pessetes en ple espasme sentimental.

Durant l'etapa Bayona, les relacions de Canal 9 amb Pirtel semblava que es mantindrien tan fluides com sempre, però Carrascosa va decidir deslligar-se de l'empresa. Probablement, per propi zel personalista i perquè el diari *Las Provincias* que dirigeix Maria

Consuelo Reyna, havia criticat durament tant el programa *Carta Blanca* com a les productores “catalanes”. Fusté reconeix que les relacions amb Carrascosa “no existeixen” tot i que amb Villaescusa “són immillorables.” De fet, Ramon Fusté assegura tenir en preparació un programa d'entrevistes i humor presentat per l'actor Pepe Sancho per a Canal 9, tot i afirmar que hi ha aspectes encara sense definir. La seua opinió és que el programa de Producciones 52 “és bastant denigrant. Si un dia em plantege prendre mesures serioses, hi tindrè dret”, apunta, referint-se a la directa inspiració de *Parle vostè, calle vostè* en *Carta Blanca*.

Conflicte des dels inicis. Així, tant l'audiència com l'escàndol han acompanyat des del primer dia (fa ja set setmanes) el programa. Fonts que coneixen perfectament la qüestió indiquen que les proves efectuades als qui havien de formar part de l'equip de la productora indagaven si serien capaços d'entrevistar “putes”, si podrien canviar el testimoni dels convidats i si sabien que haurien de superar tots els límits en aquest programa, punts que el director del programa, Miquel Vidal, ha negat en premsa.

Aquestes mateixes fonts asseguren que Carrascosa imposa el seu criteri sobre la selecció de convidats, que controla al minut el programa i que selecciona ell mateix els temes de debat. Carrascosa era partidari d'obrir temporada amb un surreal programa sobre si existia o no la unitat de la llengua catalana, al qual molts dels presumptes convidats (entre ells, l'editor d'aquest setmanari Eliseu Climent, l'actriu Rosanna Pastor o l'escriptor Ferran Torrent) es negaren a acudir ensuamant-se el galliner. Carrascosa va filtrar al diari *Las Provincias* les respostes negatives de cadascun dels convidats, que anteriorment li havien estat subministrades per la productora. El diari va fer campanya contra els “catalanistes” acusant-los de peregosos. El mateix president de la Generalitat Eduardo Zaplana, com també Vi-

llaescusa, varen prohibir l'avanç del projecte.

Però és l'única vegada que algú a parat Carrascosa. La polèmica va envoltar el programa sobre l'homosexualitat: el Front d'Alliberament Gai de Barcelona va protestar perquè asseguraven que el director de Canal 9 va vetar la presència de dos dels seus membres perquè parlaven barceloní. No obstant això, les fonts citades anteriorment indiquen que el motiu no va ser aquest, sinó que ja tenia la productora convidats que coincidien amb la seua posició.

Apunten també aquests testimonis plenament informats que el programa costa setmanalment tres milions menys que *Carta blanca*, programa que costava aproximadament vuit milions de pessetes. L'arquebisbat de València ha obert una investigació sobre el pare Apeles, que no deixa de col·laborar un i altre programa, per esbrinar si és o no un verdader sacerdot.

Aquest personatge, que ha estat expulsat del plató alguna vegada, i a qui es relaciona amb el bisbe integrista Lefevre, s'ha enriquit gràcies als seus espectacles, i és concertuli habitual en el programa de ràdio de Xavier Sardà (amb qui prepara un espai per a Tele 5). Però cap teatre del pare Apeles ha superat el del programa sobre les dones. Les fonts a què fèiem referència adés asseguren que hi ha una clara indicació de no deixar parlar més d'un minut un convidat que diga alguna cosa que no siga polèmica, norma que va quedar

clarament patent aquell divendres.

Almenys, les convidades, que són les que més suaren, se'n varen dur alguns diners. Lidia Falcón, tot i anar-se'n del programa, va cobrar les 50.000 pessetes pertinents (sempre a banda trasllats i hotels). Però Canal 9 paga de distinta manera a cada convidat. Bienvenida Pérez, en la seua bona època, ha cobrat entre 200.000 i 300.000 pessetes per deixar-se caure en programes d'aquest tipus. Es de suposar que la xifra ara és menor. Massiel va confirmar a aquest cronista: "no bellugue un dit per menys de 300.000 pessetes, encara que si és per una cosa com la de l'altre dia en Canal 9 això no ho paga ni Déu!". Un altre dels convidats, Juan Adriansens, que es mostra encantat amb el programa i el moderador, "perquè serveix per a mostrar-nos l'Espanya primitiva que se'ns vol amagar", va cobrar unes 75.000 pessetes.

Adriansens, que manté la tesi que la dona no està dotada per al pensament intel·lectual, diu que no creu que hi haguera manipulació, "tot i que és cert que quan vaig parlar amb el jove que deia que les dones no tenien ànima, em va confirmar que ell havia advertit a l'equip que diria coses terribles. Ells li asseguraren que necessitaven alguna gent molt radical". Carrascosa, l'únic que ha manifestat al respecte és que no es pot tallar la llibertat d'expressió. A *Las Provincias* li sembla molt bé.

Joan M. Oleaque

ACPV continua emetent TV3

El secretari general d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV) Eliseu Climent ha manifestat que no s'efectuaran desconexions amb TV3 al País Valencià els dissabtes a la nit, quan es juguen els partits de Lliga de primera divisió que són emesos tant per Canal 9 per com TV3. En premsa, han aparegut notícies que indiquen que la desconexió es produiria, impulsada pel pacte estatal PP-CiU, i per les garanties que el director general de RTVV, José Vicente Villaescusa, oferia que el senyal del segon canal de TVV (que s'anomenarà Notícies 9) no tapanà el de Canal 33. Eliseu Climent ha apuntat que no ha rebut cap pressió per deixar d'emetre el futbol de TV3, que signifiquen un 6% de pèrdua d'audiència per a Canal 9, i ha incidit a reforçar el senyal de Canal 33.

ACPV sempre ha condicionat la desconexió a l'arribada de Canal 9 almenys al 65% de quota de valencià -en estiu arribà només a un 38% de quota- i mentre no desapareguen els dèficits democràtics de la cadena. El pressupost del segon canal, que en teoria serà tot en català i especialitzat en informatius i cultura, es va acordar el passat dilluns. Són vitals 1.000 milions de pessetes per posar el canal en marxa aquest 97. No obstant, el pressupost anual serà de 2.000 milions de pessetes i s'estima que seran necessaris uns 100 treballadors. El PSOE va votar en contra, al·legant el dèficit de 5.000 milions de Canal 9 i la mancança d'un marc legal. El passat desembre, en canvi, el PSOE va donar el seu vot positiu a la sol·licitud de freqüència del controvertit canal. **J. M. O.**

 Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

 L'entinem i l'atenem

 FONDS SOCIAL EUROPEU

Servei Català de Col·locació

Si necessita cobrir un lloc de treball a la seva empresa
té a la seva disposició els telèfons 902 22 11 11 i 902 22 10 44 (*)

(*) L'àmbit d'actuació del SCC legalment es ceneix a Catalunya